

Preek voor Hemelvaart bij Mattheüs 28,16-20 & Handelingen 1,1-11 door Pastor Wouter

Lieve mensen,

Afgelopen week vierden we Bevrijdingsdag. Een dag van dankbaarheid en verhalen. Maar tegelijk klonk er een vraag door ons land: “weten wij nog wat vrijheid is? Kunnen wij ons nog voorstellen hoe het is om in onvrijheid te leven?”

En toen merkte ik dat ik bleef haken aan dat ene woord: *wij*. Wie bedoelen we eigenlijk, als we zeggen: “wij weten niet meer wat onvrijheid is?”. Zijn dat Nederlanders met een Joodse achtergrond? Zijn het Nederlanders met een Molukse, Surinaamse, Turkse of Marokkaanse achtergrond? Zijn het Oekraïense Nederlanders? Syrische Nederlanders? Zijn het ouderen die de Tweede Wereldoorlog hebben meegemaakt als kind?

Wie zijn nu precies dat ‘wij’ in Nederland?

Die vraag naar wie wij zijn, raakt aan de Bijbelteksten die we zojuist hebben gehoord. Want ook daarin gaat het over identiteit — over wie wij zijn, en over wie God is.

In het evangelie van vandaag openbaart Jezus allereerst zijn eigen identiteit. Hij staat daar als de Zoon. Niet als een eenling, maar als iemand die leeft in een eeuwige relatie van liefde met de Vader en de Geest. God is gemeenschap. Een open gemeenschap van liefde.

En precies vanuit die identiteit spreekt Jezus zijn leerlingen aan. Hun identiteit wordt gevormd door de Zijne. Omdat Hij leeft in een open gemeenschap, worden zij geroepen om zelf een open gemeenschap te worden.

Daarom zegt Jezus: “Ga op weg. Ga verder dan je eigen kring. Verder dan je eigen volk. Verder dan je eigen vertrouwde wij”. In Handelingen horen we hetzelfde: “Getuig in Judea, Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde”.

Met andere woorden: breek het wij open. Maak ruimte. Hoor verhalen die je nog niet kent.

En als Jezus dat *wij* openbreekt, dan betekent dat dat het *wij* van het evangelie groter is dan onze eigen cultuur, onze eigen geschiedenis, onze eigen grenzen. Het wij van Jezus omvat ook de Oekraïners die naast de pastorie wonen. Het omvat Syriërs, Afghanen, Eritreeërs, mensen in Ter Apel, mensen die onderweg zijn. Zij zijn geen ‘zij’ naast ons ‘wij’. In Christus horen zij bij hetzelfde wij.

Lieve mensen,

Ik weet niet hoe het is om in onvrijheid te leven. En ik wil dat ook niet voor u invullen. Maar ik weet wel dat er in Nederland heel veel mensen wonen die wél weten hoe het is om in onvrijheid te leven. Mensen die gevlucht zijn uit Oekraïne, Syrië, Afghanistan,

Eritrea. Mensen die hier veiligheid zoeken. Mensen die nu deel zijn van het 'wij' van Nederland.

Sommigen van hen wonen in asielzoekerscentra. Plekken waar — nota bene op Bevrijdingsdag — met geweld werd geprotesteerd. Waar mensen die al zoveel hebben meegemaakt opnieuw worden geconfronteerd met angst en vijandigheid.

Maar gelukkig is dat niet het hele verhaal. Op Bevrijdingsdag werd op plekken ook een podium gegeven aan stemmen van mensen die hun land hebben moeten ontvluchten vanwege oorlog. Getuigenissen van Palestijnen, van Oekraïners, van Iraniërs.

En dat raakt aan het evangelie van vandaag. Want als wij met Hemelvaart Jezus zo de hemel in prijzen, dat wij geloven dat Hij leeft in de hoogste gemeenschap van liefde, dan kunnen we niet anders dan naar Hem te luisteren en als zijn leerlingen te handelen naar zijn leer.

En dat doen we door het *wij* te vergroten. Door te luisteren naar verhalen van mensen die weten wat onvrijheid is. Door te erkennen dat het *wij* van Nederland groter is dan wij soms durven denken — en dat het *wij* van Christus ons uitnodigt om dat nog verder open te breken.

Soms zijn die mensen dichterbij dan we denken. Hier naast de pastorie wonen Oekraïense vluchtelingen. En binnenkort komt er in Tilburg-Noord een AZC waar mensen worden opgevangen die veiligheid zoeken.

Zou het niet mooi zijn als wij hen laten merken dat ze niet alleen zijn? Dat wij hen willen leren kennen? Dat wij hen een hart onder de riem willen steken? Dat wij willen getuigen van Gods liefde door hen nabij te zijn?

Want vrijheid is nooit iets dat je bewaakt. Vrijheid is iets dat je deelt. Vrijheid wordt groter wanneer je haar met anderen leeft.

Zoals God zichzelf deelt — Vader, Zoon en Geest — zo worden wij gezonden om een *wij* te zijn dat open is, gastvrij, en vol liefde.